

תת"ע 12997/08 - מדינת ישראל נגד בוריס אבזוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

2 בפברואר 2017

תת"ע 12997-08-16 מדינת ישראל נ' בוריס אבזוב

בפני כב' השופט עופר נהרי

מאישמה:

נגד

בוריס אבזוב

הנאשם:

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתוב אישום אשר בו נטען כי הוא נוהג במכונית בצומת הרחובות יגאל אלון והפלמן'ח בתל אביב וכי בהתקרבו עם מכונתו למעבר ח齐יה לא אפשר הוא עפ"י הטענה להולכת רגלי שחצתה מעבר הח齐יה להשלים את הח齐יה בטחה וזאת בניגוד לתקנה 67(א) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה הכיר הנאשם בעובדת נהייתה במקום ובזמן וכן בעובדות קיום מעבר הח齐יה במקום, אך כפר בביצוע העבירה.

לאור הcpfירה נקבע והתקיימים דין הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר מר אלכסנדר גילגורט (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סמן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם מר בוריס אבזוב (ע.ה.1).

הצדדים סיכמו בעל פה.

לאחר מתן הדעת לעדויות, לראייה שהוגשה, ולסיקומי הצדדים, וכן אף בהיליך בחשבו שעדות תביעה יחידה מטעם התביעה מציה בפני, מסקנתי היא שהتبיעה עמדה כנדיר בנטול ההוכחה בתיק זה וכי לפיך דין הנאשם להרשעה בעבירה שיוחסה לו.

ואלה הם נימוקיה המפורטים של הכרעת הדיון:

לא מצאתי כי נסתור שלשוטר היה שדה ראייה פתוח וצפיפות קרובה וטובה אל עבר כל הצורך לאכיפה ובכלל זה אל מעבר הח齐יה הספציפי שבו התרחש האירוע בצומת הרחובות הפלמן'ח ויגאל אלון.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקין דין - verdicts.co.il

גם לא מצאתי כי נסתור שהשוטר שמר על קשר עין רצוף עד לעינוכו של הנאשם.

השוטר ערך דו"ח מפורט מאד אשר מן הפרטים המרובים והספציפיים המצויים בו (לרבות למשל הפרט עד לאיזה פס במעבר הח齐ה הנ"ל הגיעו הולכת الرجل עת שנאלצה להאט את קצב הליכתה ואף לעזרה את הליכתה לנוכח רכבו של הנאשם; ולרבות גם הפרט של אופן תנועת רכבו של הנאשם כאשר תחילתה אמنم האט אך לאחר מכן לפטע האיז אגב קייפוח זכות הולכת الرجل במעבר הח齐ה; לרבות גם הפרט של נטייתו של רכב הנאשם בנתיב הימני, פרטיהם נוספים וכיוצא בנסיבות שרשם השוטר בדו"ח) ניתן ללמידה שהשוטר היה מרוכז במתරחש, ראה את מהלכי הנאשם עם מכונתו ומהלכי הולכת الرجل על מעבר הח齐ה, וכי תצפינו לעבר כל הדרוש הייתה תצפית רואיה כאמור.

לצ"ע אגב, מבחינת איקות התצפית, כי האירוע גם התרחש באור יום.

איןני סבור כי היו לשוטר עניין או יכולת להמציא כביכול את כל הפרטים הספציפיים המצויים בנסיבות האירוע בדו"ח, מהרהוריו ליבו כביכול.

אף אין לי יסוד לחשוב - בהינתן התרשומתי מהעדויות ומתוךן החקירה נגדית שנייה של הנאשם אל מול השוטר בבית המשפט - כי השוטר נקלע כביכול לטעות בהבנה או בזיהוי.

בכל הכבוד, גם תגובתו הספונטנית של הנאשם על אתר ("אני האטתי ואZHשBATI שהוא חצתה, אני ממהר לעובודה"). היא תגoba אשר למעשה תומכת בפרטי גירושו של השוטר, שכן בתגובה זו של הנאשם עצמו מוזכרת הולכת רגל (להבדיל למשל מהולך רגל או הולכי רגל ברבים).

בתגובה הנ"ל של הנאשם שניתנה על אתר גם מזכרת ע"י הנאשם עצמה שלו, וכן, כזכור, השוטר ציין בדו"ח דבר האטה של הנאשם ואח"כ המשך נסיעה אגב קייפוח הזכות.

בתגובה הנ"ל של הנאשם שניתנה על אתר גם מזכיר ע"י הנאשם כי הוא מיהר לעובודה, והנה, גם בבית המשפט אישר הנאשם כי הוא מיהר לעובודה וזאת לדבריו כי הבוס שלו "עשה לו צרות" כשהוא מאהר לעובודה.

הנה כי כן, התגובה של הנאשם על נרשותה ע"י השוטר באופן אובייקטיבי והוא הולמת את האירוע שעליו מדובר השוטר (להבדיל מכל אירוע אחר בכל צומת אחר).

ה הנאשם טען בבית המשפט כי תגובתו הנ"ל באה כי סבר שהשוטר מתכוון למעבר חציה בצומת אחר וכי באמ, כך לשיטת הנאשם, האירוע היה בצומת הרחובות הפלמ"ח יגאל אלון, איז, לגבי אירוע שכזה בצומת הנ"ל (ציטוט): "אני לא זוכר בכלל דבר זהה". (ראה עמ' 4 שורות 10-11 לעדות הנאשם בבית המשפט).

ובכן, כאמור, לא מצאתי כי נסתור שהאירוע התרחש בצומת הנקודות בכתב האישום (הפלמ"ח - יגאל אלון) ולא מצאתי כי

עליה בידי הנאשם לסתור את פרטי ההתרחשויות כפי שנცפתה, נרשמה, ותוארה ע"י השוטר.

לאחר כל אלה מושע הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ו' אדר תשע"ז , 2 פברואר 2017, במעמד הצדדים.

חותימה

קלדנית: א.כ.